

**Folketingets Social-,
Indenrigs- og Børneudvalg**

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
sm@sm.dk
www.socialministeriet.dk

Sagsnr.
2018 - 6977

Doknr.
651349

Dato
15-01-2019

Folketingets Social-, Indenrigs- og Børneudvalg har d. 20. december 2018 stillet følgende spørgsmål nr. 204 (alm. del) til børne- og socialministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Rasmus Vestergaard Madsen (EL).

Spørgsmål nr. 204:

"Folketingets Ombudsmand har 7/11-18 udtalt kraftig kritik af sagsbehandlingen i Myndighedscentret i Randers Kommune, jf. ombudsmandens udtalelse 2018-33: "En kommune havde begået væsentlige sagsbehandlingsfejl i fire sager om hjemgivelse af anbragte børn og unge".

I Randers Kommunes "Handlingsplan for økonomisk stabilisering på Familieområdet", er det (side 7) vedtaget, at "Et nødvendigt tiltag for at opnå budgetoverholdelse, er derfor nedbringelse af antallet af anbragte."

Vil ministeren kommentere på ombudsmandens kritik, og oplyse, om ministeren mener, at Randers Kommunes ageren lever op til servicelovens bestemmelser og intentionerne i Barnets Reform, eller om Randers Kommune har vedtaget en spareøvelse i strid med lovgivningen på området uden at tage udgangspunkt i barnets tarv?

Vil ministeren derudover redegøre for, hvad ministeren agter at gøre for at sikre, at Randers Kommune lever op til servicelovens bestemmelser om anbringelse og hjembringelse af anbragte?"

Svar:

Jeg vil gerne understrege, at kommunerne skal overholde lovgivningen. Det er derfor også min klare forventning, at Randers Kommune efter ombudsmandens kritik af sagsbehandlingen i fire konkrete sager tager den samlede sagsbehandling på myndighedsområdet op til revision, så det sikres, at loven på området overholdes. Jeg hæfter mig ligeledes ved, at Folketingets Ombudsmand har bedt Randers Kommune om en redegørelse for, hvordan kommunen påtænker at sikre sig, at hjemgivelsessager fremover bliver behandlet i overensstemmelse med lovgivningen.

I forhold til overholdelse af intentionerne fra Barnets Reform fra 2010 så havde reformen det altoverskyggende formål at sætte barnets bedste i centrum for den hjælp og støtte, som kommunerne sætter i værk. Således skal reglerne om afførelse af børnesamtale i fx sager om hjemgivelse fra en anbringelse naturligvis også overholdes. Jeg kan i den forbindelse oplyse om, at enhver, der oplever, at en kommune ikke har truffet de i loven foreskrevne fornødne sagsbehandlingsskridt, eller hvor foretagne sagsbehandlingsskridt og trufne afgørelser ikke er foretaget eller truffet i overensstemmelse med barnets eller den unges

bedste, har mulighed for at underrette Ankestyrelsen. Ankestyrelsen har mulighed for af egen drift at gå ind i sager om udsatte børn og unge, jf. servicelovens § 65. Det gælder både i de tilfælde, hvor det lovpligtige sagsbehandlingskridt ikke er foretaget eller afgørelse ikke er truffet og i de tilfælde, hvor sagsbehandlingskridtet er foretaget eller afgørelsen er truffet, men hvor de ikke lever op til lovens krav.

For så vidt angår økonomiske hensyn ved valg af tilbud til konkrete børn og unge, så skal kommunen altid vælge en foranstaltning, som tilgodeser barnets eller den unges behov fra starten. Desuden må en nødvendig foranstaltning eller ydelse ikke må ophøre i utide af hensyn til besparelser i kommunen. Samtidig er der dog også tale om et område, hvor der anvendes betydelige midler. Det indebærer, at det er nødvendigt, at kommunalbestyrelsen tager saglige økonomiske hensyn. Det kan f.eks. medføre, at kommunalbestyrelsen ved valg af foranstaltning kan vælge det konkrete tilbud, der både tilgodeser barnets eller den unges behov samtidig med, at det er den økonomisk mest hensigtsmæssige løsning. Et økonomisk hensyn kan imidlertid ikke være sagligt, hvis det varetages på bekostning af grundlæggende hensyn til et konkret barn eller en ung.

I lighed med Folketingets Ombudsmand i dennes udtalelse lægger jeg i denne sammenhæng vægt på, at Randers Kommune i kommunens "Handlingsplan for økonomisk stabilisering af Familieområdet 2.0" understreger, at "[d]e overordnede principper for at gennemføre ændringer i de enkelte sager er, at ændringerne sker inden for rammerne af lovgivningen på området, og at de er fagligt forsvarlige at gennemføre", jf. pkt. 4.0 på side 4. Jeg tolker denne udmelding således, at saglige hensyn i de konkrete sager skal gå forud for økonomiske omprioriteringer.

Jeg har som børne- og socialminister et stort fokus på anbringelsesområdet og på, at kommunerne overholder lovgivningen på området. Således offentliggør jeg hvert år et "Danmarkskort" over omgørelsesprocenter i Ankestyrelsen på baggrund af klagesager over kommunernes afgørelser på det samlede socialområde. Det skal synliggøre kommunernes generelle ansvar for sagsbehandlingskvaliteten og skabe gennemsigtighed samt sætte fokus på, at der træffes korrekte afgørelser.

Jeg kan desuden oplyse om, at regeringen sammen med satspuljepartierne i satspuljen for 2019 har besluttet at følge kvaliteten af kommunernes sagsbehandling på området for udsatte børn og unge tættere via et nyt undersøgelseskoncept. Undersøgelsen skal løbende og årligt give et overblik over den aktuelle udvikling i kvaliteten af sagsbehandlingen på børne- og ungeområdet og herunder i forhold til sager om anbringelse. På baggrund heraf kan der fx iværksættes understøttende tiltag til at styrke sagsbehandlingen.

Endeligt kan jeg oplyse, at jeg har besluttet at igangsætte en undersøgelse, som skal afdække årsagerne til stigningen i antallet af anbringelser uden samtykke, herunder i forhold til anbringelser af børn og unge med funktionsnedsættelser. Det fremgår klart af lovgivningen, at kommunen altid skal forsøge at få forældrenes eller den unges samtykke til en anbringelse, og derfor skal undersøgelsen gøre os klogere på, hvorfor der i stigende grad anbringes uden samtykke.

Med venlig hilsen
Mai Mercado